

[Addi Andersen]

Var der fra medhjælpernes side udtrykt behov for ét regelsæt for ferie i stedet for to, havde sagen stillet sig anderledes, men det er tværtimod sådan, at både landboforeningerne og Danmarks Landboudom beder sig fritaget for denne ændring, og det mener vi i CD ville være urimeligt ikke at tage hensyn til.

CD må derfor afvise dette lovforslag.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke støtte lovforslaget. Grunden er den samme, som flere ordførere har givet: behovet er ikke til stede.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil starte med at sige tak til de ordførere, der kunne støtte lovforslaget, men jeg må også konstatere, at det ikke umiddelbart er tilstrækkeligt til at gennemføre denne betydningsfulde ændring, der ville gavne både arbejdsgivere og lønmodtagere i landbruget og andre erhverv. Men jeg håber, at vi igenem udvalgsarbejdet, selv om der nu har været nogle afvisninger, kan nå et positivt resultat.

Det at have to vidt forskellige sæt regler på ét og samme område kan ikke siges at være hensigtsmæssigt. Det er baggrunden for det forslag, som socialdemokratiet her har fremsat. I den almindelige ferielov er der opregnet nogle ansættelsesforhold, der falder uden for de regler, som ferieloven indeholder. Under disse ansættelsesforhold er medhjælperne under medhjælperloven.

Jeg ved godt, som det er sagt her, at medhjælperloven er en gammel lov, der på nogle punkter er moderniseret, og det gælder også feriereglerne, men det grundlæggende problem, nemlig at vi har to forskellige sæt ferieregler, er ikke fjernet. Før i tiden ansattes medhjælperne f.eks. i landbruget på en anden måde, end man gør nu. Medhjælperen boede på gården og fik fuld kost og logi. Det er derfor forudsat i loven, at feriemulighederne var afpasset efter disse helt særlige ansættelsesforhold og de muligheder og begrænsninger, dette gav anledning til, men det gælder jo ikke i samme omfang i dag. Resultatet er, at der i mange tilfælde opstår berettiget tvivl om, hvorvidt et konkret ansættelsesforhold er omfattet af medhjælperloven eller ikke, og

det giver anledning til strider af retssager, der let kunne undgås.

Resultatet af disse retssager varierer. I nogle tilfælde kommer arbejdsgiveren til at udbetale feriepenge to gange, i andre sager ender det med, at medhjælperne mister feriepenge. Begge udgange er naturligvis uønskede, og de er også uheldige. Fælles for begge parter i sagerne er den tvivl, som den nuværende tingenes tilstand giver anledning til.

Jeg synes ikke, nogen kan være tjent med det. Derfor foreslår vi nu problemet løst ved at gå over til ferielovens almindelige ferieregler ved det nye ferieårs begyndelse, fra den 1. maj 1985. Så vil ingen være i tvivl, og vi har taget endnu et skridt imod klarere regler på det velorganiserede arbejdsmarked. Jeg tror også, det vil være til gavn for landbruget i den nuværende situation. De mange ledige pladser i landbruget, som ikke kan besættes, vil det nok blive lettere at finde ansøgere til med klare regler for ansættelse og de rettigheder og pligter, der følger heraf.

Sammenfattende kan jeg sige, at formålet altså er at tilvejebringe ro og stabilitet og sikre retningslinier.

I øvrigt synes jeg, den argumentation, jeg her har hørt, er meget tynd. Jeg synes, der lå en åbning i ministerens udtalelse, men da partierne, som står bag denne regering, udtalte deres mere klare afvisninger og lagde sager ind i deres argumentation, synes jeg nok, man glemte at tage med, at vi har fået en dom i landsretten, som siger noget om disse forhold, og som er beskrevet i arbejdsgivernes blad, Sala Nyt, for november-december 1983. Her slås det fast i konklusionerne, at det er meget svært at skelne mellem disse ting, og at det er meget svært at forstå, hvad retspraksis i disse sager er, for man bruger jo medhjælperloven i flæng, til trods for at der skal opfyldes nogle klare målsætninger. Derfor forstår jeg ikke rigtig disse ting, men det kan vi jo komme tilbage til senere.

Jeg forstod, at der var nogle udtalelser fra Dansk Landboudom og fra De danske Landboforeninger, og også, at ministeren sagde noget vedrørende arbejdsgiverne. Men jeg synes ikke, det blev nævnt i ministerens kommentarer, hvad de havde ment, og det synes jeg er nok så væsentligt, når man skal køre den argumentation, som blev kørt fra